СВОБОДА
LIBERTY

Часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ „Руского Народного Союза“.

Рôкъ IX. — Олифантъ, Па. Четверъ 23-го Мая 1901. — Число 21.

Перeглядъ тыждневый.

Президентъ зôставъ задержаный въ своѣй подорожи черезъ жѣнку, котра захорѣла, але теперь вже еѣ лѣпше. Народный комітетъ розъемчій для лагодженя споровъ мѣжъ робôтниками а працьодавцями, державъ конференцію въ Ню Йорку, пôдчасъ котрои бесѣдували многӣ вызначнӣ люде. Пенсилвенійскій соймъ выдавъ права, котрӣ могутъ стримати значно деморалізацію дѣтей. Найвызшій судъ апеляційный рѣшивъ, що ґовернеръ Пенсилвеніи мавъ право обтяти 1 міліонъ зъ 11 міліоновъ призначеныхъ соймомъ на школы, черезъ що давъ ему не абы яку власть.

Кубанцѣ правдоподôбно пріймуть условія Спол. Державъ зъ деякими змѣнами въ надѣѣ, що ихъ цукоръ и тютюнъ присыланый тутъ не буде платити великого цла на граници.

На Филиппинахъ притихае буря. 1000 політичныхъ вязнѣвъ пущено на волю въ наслѣдокъ проклямаціи Аґвинальда, а американскій міністеръ войны вымовивъ службу досыть великому числу писарôвъ, якӣ були занятӣ пôдчасъ войны испанскои и филиппинскои въ его департаментѣ.

Американскӣ войска опускають Пекинъ, а за ихъ примѣромъ мають ити и другӣ. Справа вôдшкодованя ще не полагоджена. Розрухи тутъ и тамъ повтаряють ся. Кажуть, що найголовнѣйшій виновникъ цѣлои бѣды и дорадникъ цѣсаревои хинскои Канґ Ii, котрый бувъ засудженый на смерть и страченый пару мѣсяцѣвъ тому назадъ — жіе. Єсли се правда, то союзниковъ ошукано и они вôдрубали голову комусь другому.

Анґлійскій парляментъ „пофіксувавъ пейду“ своему королеви зъ 415.000 фунтôвъ стерлінґôвъ, якӣ побирала его мама, на 470.000 то есть около $2.3000.000 рôчно.

Парляментъ злученыхъ кольоній въ Австраліи розпочавъ свои засѣданя 9. с. м. Головнӣ рѣчи, надъ котрыми буде радити, се справа охороны передъ напливаючими туда чужими товарами и справа кольоровыхъ робôтниковъ. До „вôльнои“ Австраліи, якъ звѣстно, спроваджують ще й доси за контрактомъ робôтниковъ, особливо зъ азіятицкихъ Индій. Подôбно, якъ було до недавна на Гаваяхъ.

Негараздъ дѣе ся зъ анґлійскою арміею въ полудневой Африцѣ, бо после найновѣйшихъ вѣстей майже одна еи шеста часть (т. зн. до 37 тысячь вояковъ) лежить по шпиталяхъ, 30 тысячь мусить сторожити желѣзничихъ дорôгъ, 50 тысячь стоить по твердиняхъ и ґарнізонахъ, а решта доперва, до 100 тысячь людей, уганяе ся за Бурами. На такъ великихъ просторахъ, якою е пол. Африка не може однакъ така армія много здѣлати. Лордъ Кіченеръ рапортуе, що вôдъ 5. с. м. було 28 Буровъ забитыхъ, 6 раненыхъ, 130 полоненыхъ, а 183 пôддало ся добровôльно. Значить оно, що успѣхъ Анґлійцѣвъ дуже маленькій въ порôвнаню до втраты и то тымъ меншій, що въ ихъ власныхъ кольоніяхъ ширить ся дальше повстане и передъ двома тыжднями, якъ заявивъ президентъ Круґеръ, ажъ 7000 повстанцѣвъ прилучило ся до Бурôвъ. Кромѣ того въ околицяхъ Мурр айсбурґъ, Річмондъ и Майдлібурґъ вештають ся численнӣ вôддѣлы бурскихъ партизантôвъ и разъ по разъ побивають меншӣ анґ. вôддѣлы, переловлюють доставы живности й амуніціи, тай нищать все, що анґлійске. Подôбно поступае комендантъ Фронпь зъ 900 Бурами вô вехôдной частинѣ анґ. кольоніи Кейпъ. Найбôльше страху послѣдными днями наносить Анґлійцямъ ґен. Деветъ, котрый нечайно заявивъ ся въ Трансвалю зъ 2000-нымъ корпусомъ и зъ кôльканайцятьма легкими гарматами. Зачавъ вôнъ свои знаменитӣ операціи тымъ, що взявъ 120 анґ. вояковъ до неволѣ и теперь кождый анґ. ґенералъ дрожить, щобы му въ одной хвили не сѣвъ на карчило... Потверджуе ся такожь вѣсть, що ґен. Делярей побивъ Анґлійцѣвъ пôдъ Гербетсфонтейнъ дня 7. с. м. и що на початку цвѣтня б. р. Буры справдѣ були дôстали до рукъ найздôбнѣйшого анґ. ґен. Френчь. Выпустили его однакъ, коли давъ имъ слово, що бôльше противъ нихъ воювати не буде. Такъ они поступали зô всѣма полонеными, такъ здѣлали и зъ Френчомъ, черезъ що мае сими днями вôдплысти до Анґліи.

Въ Нѣмеччинѣ всѣ поступовӣ партіи зачинають явно выповѣдати послухъ цѣсареви Вильгельмови. Найлѣпше далось се пôзнати зъ подѣй, котрӣ дня 10. с. м. вôдограли ся въ нѣмецкôмъ парляментѣ. Ходило именно о посольскӣ діеты. До сего часу послы »райхрату« (нѣм. парляменту) не мали жадной платы, мусѣли своимъ коштомъ ѣхати до Берлина тай за свои грошѣ удержувати ся черезъ цѣлый тягъ парляментарныхъ обрадъ. Було се дуже недогôднымъ для многихъ убогихъ послôвъ, бо они дуже часто не мали средствъ анѣ на подорожь, нѣ на житє въ великôмъ мѣстѣ. Порушено длятого справу діетъ въ парляментѣ, але цѣсарь, бажаючи лишь богачѣвъ и капиталістôвъ бачити послами, выступавъ зô всѣхъ силъ противъ сего. Тодѣ парляментъ, на злôсть цѣсареви, ухваливъ 185 голосами противъ 40, що послы мають дôставати платню и показавъ тымъ наглядно, що цѣсаря не гадае слухати. Такъ само й деякӣ міністры не можуть згодити ся зъ загонистымъ цѣсаремъ, черезъ що мусять уступати.

Вже вôдъ теперь зачинають придумувати польскӣ шляхтичѣ въ Галичинѣ, якихъ пôдлостей ужити, щобы вôднести побѣду при надходячихъ выборахъ до сойму. Терроръ, баґнеты, жандармôвъ и т. п. помôчниковъ мають всегда пôдъ рукою, але ходить имъ такожь й о се, щобы ще щось задержувало хлопôвъ вôдъ голосуваня. Що-жь бы то такого мало бути? Вôдповѣдь дають намъ польско-шляхотскӣ ґазеты, котрӣ вже вôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ натякають що выборы »правдоподôбно« вôдбудуть ся на початку вересня. Отъ и новый помôчникъ — гарна птучка! Тодѣ жнива, хлопы заберуть ся до роботы, розôйдуть ся по поляхъ и певно половина зъ нихъ не стане до голосованя. Польско-галицка шляхта не перебирае въ средствахъ, бо хлопска кривда, се основа еи житя...

НОВИНКИ.

КАЛЕНДАРЬ.

Май.		
23	Ч.	**Вознесеніе Господне**
24	П.	Мокія, Меѳодія
25	С.	Епифанія
26	**Н.**	**7 Отцевъ. Гликеріи**
27	П.	Исидора
28	В.	Пахомія
29	С.	Модеста

— **Замаскованӣ** розбишаки напали 11. с. м. на дôмъ р. кат. приходства въ Allentown, Pa., повязали слуґôвъ и забрали все, що лишь мало бôльшу вартôсть. Въ подôбный способъ обрабовано такожь нѣмецкого кат. попа въ Маганой Сити, Па. Злочинцѣвъ не выслѣджено ще до сего часу.

— **П. Павдерлі,** комісаръ еміґраційный въ Вашинґтонѣ радить правительственнымъ кругамъ, щобы на кождого еміґранта, котрый приходить до Сполуч. Державъ, наложити 2 доляры податку. Сей новый податокъ платили-бъ корабельнӣ товариства (компаніи).

— **Ще** два новӣ тросты мають сими днями »народити ся« на свѣтъ божій. Буде то тростъ углевый, въ складъ котрого увôйдуть всѣ копальнѣ твердого угля, а такожь тростъ телеґрафічный и телефонічный. Той послѣдный буде розпоряджати 265 міліоновымъ капиталомъ. Тросты и ще разъ тросты — безъ кôнця и мѣры.

— **На** рѣцѣ Mississippi розбивъ ся корабель Paducah и пôрнувъ разомъ зъ богатымъ набором и кôлькома особами.

— **Мѣста** Albany, Troy, Cohoes, Watervliet и Rensselaer, N. Y. були свѣдками нерôвнои борбы мѣжъ капиталомъ и працею, мѣжъ покривджеными и кривдителями. Дня 7. с. м. застрайкувала тамъ вся обслуга електричныхъ трамваѣвъ (стріткаръ), въ числѣ 1000 особъ. Домагали ся они побôльшеня платнѣ, а що компанія не хотѣла на се пристати лишь спроваджувала неюнійныхъ робôтниковъ, то кôлька разы прійшло до великои бійки и пролиsу крови. Ґубернаторъ Одель покликавъ вôйско, котре въ оборонѣ капиталу, положило кôлькохъ людей трупомъ. Страйкъ скôнчивъ ся побѣдою робôтниковъ.

— **Множество** саранчѣ появило ся сеи весны въ полуднево-всхôдной Росіи и робить величезнӣ шкоды.

— **Тяжка** кара стрѣтила Кастра Ґарсія, котрый минувшого року здефравдувавъ зъ касы Сполуч. Державъ 2000 долярôвъ, бо 14. с. м. засудили его на 32 роки до тяжкихъ робôтъ. Дуже хосенною була бы подôбна кара и для галицкихъ шляхтичѣвъ-дефравдантôвъ.

— **Гамбурско**-американска корабельна лінія вôдкупила цѣлу фльоту кораблѣвъ вôдъ товариства »Атлясъ«, котре вôдъ 30 лѣтъ утримувало комунікацію мѣжъ Ямайкою, Гайти и полудневою Америкою. Въ наслѣдокъ сего купна стае ся гамбурско-американска лінія найбогатшимъ корабельнымъ товариствомъ въ свѣтѣ, котре буде мати до розпорядимости 120 великихъ паровыхъ кораблѣвъ.

— **Елевейторъ** въ майнахъ належачихъ до Millwood Coal & Coke Co. коло Latrobe, Pa. упавъ до закопу глубокого на 250 стôпъ черезъ що 8 робôтниковъ зôстали тяжко покалѣченӣ.

— **Астраханьска** пристань (надъ каспійскимъ моремъ въ Росіи) була передъ 6-ма днями ареною страшенного и рѣдкого видовища. Стояло тамъ 14 великихъ кораблѣвъ наладованыхъ нафтою, коли въ тôмъ на одномъ корабли счинивъ ся огонь, нафта зъ гукомъ почала експльодувати, розсадила корабель и за хвилину цѣла поверхня пристани покрыла ся горіючою нафтою. Прочӣ 13 кораблѣвъ не мали часу ратувати ся и згорѣли такожь. Кажуть, що й людей згинуло тодѣ немало, бо хто скочивъ зъ горіючого корабля въ воду, мусѣвъ однако гинути вôдъ огню.

— **Коло** Тріесту перейшло тамтого тыждня 306 Словенцѣвъ зъ римского обряду на гр. католицкій. Причина така, що италійскӣ достойники церковнӣ наказують словеньскимъ священникамъ говорити проповѣди и вôдправляти такъ званӣ додатковӣ богослуженя по италійски.

— **Російска** ґазета »Иркутскія Губ. Вѣдомости« доносить, що сеи весны выеміґрувало 15 тысячь переселенцѣвъ зъ европейскои Росіи на Сибиръ. Найбôльше селянъ еміґруе зъ полудневыхъ ґуберній, де пануе великій голодъ.

— **Римскӣ** ґазеты достали дня 11. с. м. специяльну депешу зъ Монтреалъ, Онтаріо, що много Италійцѣвъ, котрӣ въ Канадѣ поселились на фармахъ, померли сеи зимы зъ голоду и студени. Дѣти полудня не були въ силѣ выдержати канадійского пôдсоня и незавидной долѣ початкуючихъ поселенцѣвъ...

— **Надоспѣла** вѣсть, що дня 12. с. м. австрійскій цѣсарь Францъ Йосифъ I. поважно занедужавъ. Боять ся злыхъ наслѣдкôвъ зъ тои причины.

— **Вôспа** выбухла въ мѣстѣ Ню Йоркъ и ширить ся найбôльше мѣжъ убогôмъ населенемъ. До теперь подано урядово надъ 128 случаѣвъ занедужаня.

— **Коло** Mound City, въ полудневôй Дакотѣ, где есть на фармахъ такожь кôлькохъ Украинцѣвъ, мають будовати невдовзѣ желѣзну дорогу. Весна тамъ хороша, збôжа сходять красно. Оденъ Украинець именемъ Литвиненко засѣявъ 180 акрôвъ пшеницѣ. Недавно орали на кукурудзу, котрою кормлять свинѣ. Цѣна землѣ, на яку 6 рокôвъ тому назадъ нѣхто не звертавъ уваги, пôдскочила теперь до 8—10 и 12 долярôвъ за акеръ.

— **Польскӣ** ґрафы пють, гуляють, обкрадають рôжнӣ фінансовӣ институціи, знущають ся надъ хлопами, роблять довги и нарештѣ втѣкають до Америки. Недавно здѣлавъ таку »штуку« и ґрафъ Тома Замойскій; по рôжныхъ негоноровыхъ подвигахъ опинивъ ся въ Сп. Державахъ, на жаль однакъ ту нѣхто не схоче шапкувати передъ »паномъ ґрафомъ«.

— **Лихваря** Сербана въ Сободонѣ, на Угорщинѣ, линчувавъ народъ въ страшенный способъ. Вôнъ яко лихваръ немавъ найменшого милосердія надъ довжниками, вызыскувавъ безъ пощады и часто-густо робивъ жебраками. Недавно мавъ перевести ажъ 5 ліцитацій на довжникахъ, а коли приѣхавъ екзекуторъ, народъ попавъ въ таку лють, що кинувъ ся на Сербана, повѣсивъ за ноги на деревѣ и такъ довго бивъ и катувавъ, доки не вôддавъ Богу духа.

— **Безруку** дитину породила жѣнка Гр. Терпина (зъ Галичины) въ Lykens, Pa. Є то дѣвчинка, дуже гарна и здорова, але въ тôмъ мѣсци, де мають бути руки, находять ся лишь два маленьки наросты подôбнӣ до пальцѣвъ.

— **Завзята** вôйна кипить теперь мѣжъ радою мѣста Moundsville, W. Va. и 11-ма тамошними салуністами. Рада мѣста постановила пôдвышшити оплату за салуны (лайсенсъ) зъ $300 на $500 о чѣмъ салуністы не хотятъ й чути. Тымчасомъ речинець лайснесôвъ выйшовъ давно, салуны зôстали позамыканӣ, піяки терплять страшну жажду, а воюючӣ стороны анѣ на волосъ не гадають собѣ попустити. Передъ кôлькома днями зôйшли ся салуністы на мітинґъ и заявили, що на перекôръ мѣйской радѣ, заложать спôлку и вмѣсто 11-охъ готелѣвъ отворять оденъ великій, де всѣ будуть за кельнерôвъ (бартендрôвъ). Въ такôмъ разѣ ихъ бизнесъ буде провадити ся и дальше, але мѣсто дôстане вôдъ нихъ тôлько 500 долярôвъ.

— **Повный** котелъ золотыхъ грошей найшовъ фармеръ И. Меерсъ на своѣй фармѣ въ околици Ейкронъ, О., коли копавъ щось пôдъ стодолою. Котелъ бувъ закопаный на 5 стôпъ глубоко, а въ ньому находило ся $3.600 въ золотѣ. Догадують ся, що тӣ грошѣ належали до бувшого властителя фармы Осборна, котрого передъ кôлькома роками зглядивъ зô свѣта оденъ злочинець, хотячись довѣдати де перетримуе свои ощадности и забрати ихъ. Мучивъ го тодѣ и катувавъ страшно, але Осборнъ згинувъ, а не выявивъ таемницѣ.

— **Нашого** краяна Дмитра Папача, родомъ зъ Баницѣ (Галичина) такъ тяжко потовкло (якъ доносить намъ п. А. Горощакъ) въ майнахъ недалеко Монессенъ, Па. дня 11. с. м., що въ дорозѣ до шпиталю померъ. Найгôрше, що покôйный належавъ до »Р. Н. Союза«, але передъ рокомъ переставъ платити членскӣ вкладки, черезъ що й зъобовязаня »Союза« взглядомъ него упали, а его нещасна родина лишила ся безъ цента, безъ жадного средства до житя. Се вôдстрашаючій прикладъ для всѣхъ тыхъ членôвъ »Союза«, котрӣ точно не платять мѣсячныхъ вкладокъ.

— **Одна** частина майнôвъ въ Рожнявѣ, ґемерского комітату (Угорщина), завалила ся и засыпала 7-охъ робôтниковъ. До теперь заледво 2-охъ трупôвъ выдобули.

— **Дôмъ** при 5-ôй и Ґрандъ ул. въ Питсбурґъ, Па. (на розѣ) завaливъ ся передъ кôлькома днями, а пôдъ его звалищами згинуло двохъ людей, котрӣ случайно переходили по-при него.

Пекольный напитокъ

було имя тои страшнои отруѣ, знанои такожь пôдъ именемъ „Aqua Toffana“, котрôй многӣ приписують смерть неодного вызначного чоловѣка въ его повнôмъ силы вѣцѣ, другӣ знову перечать, щобы така рѣчь колинебудь истнувала. Кажуть, що була се отруя, що дѣлала на системъ дуже поволи, такъ що чоловѣкъ помимо всякихъ средствъ постепенно слабнувъ и умиравъ лишь по довшôмъ часѣ. Впростъ противнымъ тому пекольному напиткови есть лѣкарство, що стало взмôцняе цѣле тѣло и нервовый системъ, выробляючи и чистячи кровь, приносячи апетитъ, реґулюючи травлене и кишки, вôдсвѣжаючи умъ и скрѣпляючи здоровле. Такимъ найлѣпше выпробованымъ средствомъ е Тринера Американскій Еліксіръ Гôркого Вина, котрый безъ похибы лѣчить всѣ хоробы жолудка, кишокъ, печѣнки и почокъ и есть позитивно одинокимъ лѣчничимъ виномъ въ Америцѣ. Першимъ и одинокимъ чоловѣкомъ, що его выробляе есть Joseph Triner, 799 So. Ashland Ave., Chicago. Можна его дôстати и въ аптикахъ, але не берѣть другого лишь правдиве вино Тринера, бо лишь оно васъ вылѣчить! Се лѣчниче вино дуже часто приписуване вызначными лѣкарями, заслугуе зъ причины многихъ щасливыхъ вылѣчень на назву »небесного напитку«!

„SVOBODA“
(LIBERTY.)
The Little Russian Weekly, published every Thursday by the Svoboda Publ. Co., 111 Lackawanna Str., Olyphant, Pa.

Established 1893.

Advertising rates furnished on application.

Entered at Olyphant, Pa. Post Office as Second Class Matter.

„Свобода“

часопись для руского народа въ Америцѣ и органъ »Р. Н. Союза«, выходить що тыждня въ Четверъ и коштуе:

Въ Америцѣ на рôкъ	$2.00
„ „ „ пôвъ року	1.00
„ „ „ чверть року	50
„ „ „ оденъ мѣсяць	18
До старого краю на рôкъ	$2.00

Оплачувати ґазету треба всегда зъ горы (напередъ).

Адресъ:
„SVOBODA“
111 Lackawanna Str.,
OLYPHANT, PA.

Грошѣ треба посылати въ реджістрованôмъ листѣ, або черезъ експресовый або почтовый money order (мони ордеръ). Money order, то е карточку, котру достанете вôдъ почтаря або аґента на експресовôмъ офісѣ, пôшлѣть намъ, бо безъ того мы не годнѝ грошей достати.

БЕЗЪИМЕННЫХЪ ДОПИСЕЙ НЕ ПРИНИМАЄМО.

Хто хоче, щобы его адресъ змѣнити, мусить подати намъ, кромѣ нового, такожь свôй старый адресъ.

Черезъ нашу редакцію можна замовляти и пересылати грошѣ для всѣхъ старокраєвыхъ рускихъ ґазетъ и другихъ выдавництвъ.

Чи поѣдете?

Чудный на поглядъ сей нашъ народъ рускій! Довголѣтне пановане надъ нимъ чужихъ въ старôмъ краю такъ его прибило, що вôнъ навѣть тутъ на вôльнôй земли не може прійти до себе, пробудитись. Ставъ байдужнымъ, замкненымъ въ собѣ, недовѣрчивымъ. Кромѣ сего крики по ґазетахъ, крики одныхъ на другихъ впроваджують его въ блудъ — знеохочують. Вôнъ стае безрадный и не знае кому вѣрити, не знае, где правда, где брехня. Однакъ мы сему не дивуемъ ся, ба вважаємо за рѣчь природну. Щобы щось осудити, треба оглянути его зô всѣхъ боковъ, придивити ся ему добре. Такъ само мае ся рѣчь зъ нашимъ житемъ въ Америцѣ. Тымчасомъ нашъ народъ ще не мôгъ сего зробити, не мавъ до сего спо собности. Єсли бъ нашѝ Русины читали бодай всѣ тутешнѝ ґазеты для нихъ друкованѝ, читали що кожда зъ нихъ пише, они скорше довѣдались бы по чіѝ сторонѣ правда. На жаль Русины дуже мало читають, а если котрый читае, то хиба лишень одну ґазету. Бôльша часть Русинôвъ довѣдуесь про се, що писано въ ґазетахъ лишь зô слуху, вôдъ другихъ, а тѝ »другѝ« не всегда знов правду говорять... Ось и зъ сего выходить неясность, непевнôсть, баламутство, недовѣрчивôсть а часомъ и байдужность нашихъ людей. Причинаесь до сего и те, що тутъ жіють люде о сотки и тысячѣ миль вôдъ себе вôддаленѝ, а не такъ якъ въ краю оденъ близько другого, черезъ що, розумѣесь, не годенъ чоловѣкъ скоро дôйти, чи се або те написане въ однôй або другôй ґазетѣ есть правдою.

Такъ само мае ся рѣчь и зъ тымъ зъѣздомъ, що мае вôдбутись въ Shamokin, Pa. 30-го мая. Мають тамъ пріѣхати рускѝ священники и бодай по одному чоловѣкови зъ кождои парохіи. Але чи всѣ Русины американскѝ знають про се? Або чи не знайдуть ся и такѝ мѣжь ними що знають, а не приѣдуть недовѣряючи та боячись всего що нове? Певно, що такъ. Длятого взываемо всѣхъ, що знають про сей зъѣздъ, щобы повѣдомили устно або письменно и тыхъ, що еще не знають о зъѣздѣ та просили ихъ доконче приѣхати. А до тыхъ, що недовѣряючи не хотять приѣхати, кажемъ: »прійди и виждь«. Прійдѣть и подивѣть ся, переконайтесь. Не втратите, кромѣ пару центôвъ на дорогу, котрѝ повинна вамъ заплатити парохія, що васъ посилае — нѣчого, а зыскати можете богато. Почуете бесѣды другихъ або и самѝ можете бесѣдувати, про се якъ бы то намъ ся уладити, якѝ порядки завести по нашихъ церквахъ, по нашихъ громадахъ, щобы нашѝ дѣти остали Русинами и правдивыми христіянами. Єсли бесѣды тѝ будуть добрѝ, если вамъ подобаються, то добре, можете на нихъ пристати, если-жь нѣ, то нѣхто васъ до того не годенъ присилувати.

Памятайте, що рѣчи се дуже важнѝ. Памятайте, що другѝ народы вже давно о тôмъ подумали и длятого ростуть въ силу и розвиваюють ся. Памятайте, що безъ заведеня якогось ладу у себе, безъ твердои пôдвалины пôдъ наше житє въ Америцѣ, мы впадемо якъ той дубъ спорохнавѣлый та розсыплемось. Нашѝ дѣти будуть встыдали ся признати, що ихъ батьки були Русинами, а память загине по васъ, коли замкнете вашѝ очи и слѣдъ по васъ пропаде.

Чи мало-бъ такъ статись? Не повинно. И вѣримо, що не станесь, якъ довго въ каждôй нашôй парохіи будуть люде честнѝ, розумнѝ, що дбають про славу руского имени, про добро рускои церкви, свое добро та своихъ дѣтей. Такѝ певно приѣдуть на зъѣздъ до Shamokin, Pa. на день 30. мая.

Чи и вы приѣдете?

Крути-верти...

Передовсѣмъ мусимо сказати »Свѣтови«, що мы не годнѝ посвячати стôлько мѣсця въ »Свободѣ« для балаканки, якъ се вôнъ робить, бо у насъ е ще другѝ справы. Будемо говорити пôсля можности коротко.

Одинокою задачею »Свѣта« есть, правдоподôбно, выхвалювати православіе, а доптати »уніятôвъ«, особливо тыхъ, що зґуртованѝ коло »Свободы«. »А. Р. Вѣстника« вôнъ не чѣпае, бо сей зъ его »парафіи«, сирѣчь москвофілскои партіи.

Стараете ся доказати, що не лишь вы, але и мы не знали про що пишемо. Мы казали, що суть 2 уніятскѝ церкви безъ довгôвъ, а теперь додамо ще 3: Mayfield, Kingston и Lansford. Видите, що суть певно и другѝ безъ довгу, якъ мы про се писали — отже знали про що писали, лишь бракувало намъ на той часъ достаточныхъ даныхъ. Зъ тои самои причины не подали мы числа церковь, на котрыхъ довги зменшились, але теперь се робимо. Ось имена мѣсцевостей, где они находять ся: Ansonia, Mt. Carmel, Jessup, Troy, Pittsburg, Johnstown, Sranton, Shenandoah, Mahanoy City, Yonkers, Hazleton, Freeland. Про бôльше довѣдаемось пôзнѣйше. Кажете, що довги взросли »черезъ безголове, безтолкове, безчестнôсть и безбожіе де-котрыхъ проводирôвъ«. Скажѣть котрыхъ? Про се »Свѣтъ« радше не повиненъ бы споминати, бо-жь кождому звѣстно, що тѝ »прекраснѝ« прикметы мали многѝ православнѝ попы, ба навѣть епископы въ Америцѣ, а робили такѝ скандалы, якихъ доси не допустивъ ся нѣякій уніятскій попъ! Чи хочете, щобы написати про се обширнѣйше въ »Свободѣ«? Мы готовѝ, кождои хвилѣ. — Мы не твердили, щобы довги взросли на котрôй церкви, бо про се не знаемо, а казали лишь може бути, що такъ е, мѣжь тымъ якъ вы твердите, що такъ дѣйстно есть. Чи не могли-бъ вы сказати на котрыхъ церквахъ? Дивно, що вы не знаете скôлько православныхъ церковь чистыхъ вôдъ довгу, а знаете що на декотрыхъ нашихъ ростуть довги! Чи не вырвалось вамъ се зъ пôдъ пера?

О жертвахъ православныхъ на нашихъ церквахъ доси не знаемъ нѣчого. — Ваша »притча« про Семена або Ивана дуже »красна«, але тутъ причѣплена якъ пястукъ до носа. Вы-жь знаете, що такихъ людей, що продають Иванови »хлѣбъ« е много ще кромѣ гр. кат. попôвъ и до нихъ нетяжко достатись. Тыми людьми суть православнѝ священники. Значить, Иванъ може купити »хлѣба« и где-инде. Вашѝ слова: »а вы ему кажете: давай $5.00, то высповѣдаю; давай $10.00, то окрещу дитину и т. д.« Хто се такій той »вы« — скажѣть — и вôдъ кого жадавъ столько гроша? А мы за се подѣлимось зъ вами »радôсною« новиною, що оденъ вашъ »батюшка«, великій подвижникъ и добрый знакомый редактора »Свѣта« жадавъ **$30.00** за охрещене дитины! Єсли хочете, мы се докажемо.

Мы дуже вдячнѝ »Свѣтови« за отсесѝ его слова: **„Єлибъ не опорожнена вами кешеня, да не та нелюбовь къ вамъ, котру вы тѣмъ опорожненьемъ въ людей вселяете, то дуже многи изъ нихъ не рѣшились бы на переходъ въ православіе“.** Дуже гарне свѣдоцтво давъ »Свѣтъ« бôльшôй части тыхъ, що рѣшились перейти въ православіе! Значить, що на днѣ переходу на православіе у многихъ, було не що инше а »опорожнена кешеня«! Отже у бôльшôй части вашихъ православныхъ не значили вашѝ писаня и проповѣди про »едино спасительну« вѣру нѣчого, але: порожна кишеня — се ґрунтъ! За що-жь тогды Синодъ вамъ платить? Чи-жь не лѣпше для Синоду було-бъ вмѣсто платити великѝ сумы грошей на ваше утримане и вашихъ церковь (бо народъ не хоче платити) — заплатити тѝ самѝ грошѣ декотрымъ греко-католицкимъ попамъ (бо-жь они для Синоду корыстнѣйшѝ якъ вы), особливо тымъ, що чимъ скорше хотять ити до краю? Тѝ зъ вдячности за се опорожнили-бъ кишенѣ своимъ парохіянамъ дуже скоро, а черезъ се зробили бы те, що ихъ парохіяне всѣ, а бодай бôльша ихъ часть рѣшилась бы перейти въ „православіе!“ Але тутъ насуваесь ще одно важне пытане: Чи лишь тѝ люде рѣшають ся переходити „въ православіе“, котрымъ опорожнили кишенѣ греко-католицкѝ попы, чи и тѝ, котрымъ опорожнивъ кишеню хто небудь другій, примѣромъ кумъ, сватъ и т. п.? Мы радили бъ „Свѣтови“ докладно розслѣдити се важне пытане, бо если въ православіе рѣшають ся переходити Русины безъ взгляду на се, хто спорожнивъ ихъ кишенѣ, то св. Синодъ мôгъ бы въ дуже короткôмъ часѣ и зъ дуже малымъ коштомъ навернути на православіе трохи чи не всѣхъ американскихъ Русинôвъ. Попросту наняти кôлька „американскихъ шляхтичѣвъ“, а тѝ за невелику цѣну въ протягу мѣсяця спорожнять кишенѣ кождому гр. к. Русинови въ Спол. Державахъ, ну и черезъ се доконають великаньского и похвального дѣла, якого вы всѣ не годнѝ доконати...

Що перейшовшѝ на православіе уніяты не хотять платити, про се мы знаемо таки вôдъ самыхъ православныхъ священникôвъ, котрыхъ имена однаковожь мусимо держати въ тайнѣ задля звѣстныхъ „Свѣтови“ причинъ. Вы мылитесь троха Mr. „Свѣтъ“, кажучи, що лишь на Ню Йорску и Чикаґовску церковь колектували по Росіи. А Бриджпортску вы забули? А Питсбурску? Кажете, що тѝ церкви будуть богато коштувати та що и такъ ще довгъ на нихъ остане помимо колектованя по Росіи. Такъ? А чому жь вы такъ кричали, що на нашихъ деякихъ церквахъ суть ще довги? Тажь знаете, що на нашѝ церкви нѣхто до Росіи колектовати не ходить, а лишь самъ робучій народъ жіючій тутъ жертвуе що може. Чому-жь тая сама рѣчь у насъ мае бути недобра, а у васъ добра, а може навѣть похвальна? Чому страшите людей, що удержоване нашихъ церквей народомъ може скôнчитись тымъ, що будуть проданѝ на лицитаціи? Або що мае значити таке балакане: „Чи тѣмъ .... громадамъ церковнымъ, що мають долги, легче отъ того, що други ихъ не мають?“ Чи не обраховане оно лишь на те, щобъ туманити людей и въ мутнôй водѣ ловити рыбу?

Мы знаемъ добре, що причиною переходу деякихъ людей на православіе були нашѝ священники, однакъ не всѣ; а вы берете все пôдъ оденъ „калапъ“.

Чи то въ сей спосôбъ „Свѣтъ“ хоче вытворити сей рухъ народный, котрымъ насъ страшить? — Про другѝ поменшѝ рѣчи и не говоримъ, а що до А. Левкова, то нехай вôнъ самъ говорить.

?

„А. Р. Вѣстникъ“

знову запинавъ зубы до „хитрыхъ и шиковныхъ попикôвъ-радикалôвъ“. Такъ зове вôнъ кôлькохъ молодыхъ галицкихъ священникôвъ. И мы не гнѣваемось за се на него, бо такими нападами вôнъ лишь намъ помагае. Угорскій народъ, до котрого тыхъ „попикôвъ-радикалôвъ“ не допускали, зачавъ теперь бôльше интересувати ся ними. Зачавъ довѣдуватись, що то за люде тѝ „шиковнѝ и хитрѝ попики радикалы“, та що они роблять. Въ наслѣдокъ сихъ нападôвъ Русины зъ Угорщины чимъ разъ бôльше предпочитають „Свободу“ и читають еѣ. Лишь такъ дальше Mr. Вѣстникъ, а про „шиковныхъ и хитрыхъ попиковъ-радикалôвъ“ довѣдаесь кождый Русинъ американскій и осудить по справедливости ихъ роботу. А що тогды зъ вами буде?

Дописи.

Зъ Біверкрікъ, Канада.

(Посвята хрунямъ біверкрікскимъ.)

За морами у Канадѣ туя опинивъ ся. Ось тутечки, милѝ братя, на се надививъ ся: якъ лѣсами та фармами злый вихоръ гуляе, якъ то хрунѣвъ зъ помѣжь добрыхъ людей выбирае. Якъ чортяковъ вôнъ пôдлякамъ по пôдъ уха шепче — ходи зô мновъ, а я зроблю все тобѣ найлекше. Хто послухавъ злого духа, въ темноту впадае, и наче та гидка птиця все гнѣздо каляе. Ось таке то й нашѝ люде ось тутъ выробляють, свою вѣру покидають за чужу хватають. Якъ пріѣхавъ на Біверъ Крікъ злый духъ зъ бородою, ану жь далѣ посылае аґентôвъ ордою. »Идѣть сѣйте неспокои помѣжь сіи люде, а за тое вамъ заслуга передъ царомъ буде; вôнъ вамъ церковь выбудуе, батюшку поставить, вôнъ то ваше имя славне у »Свѣтѣ« прославить. Славнѝ хрунѣ галилейскѝ на тое пристали, бо батюшки ажь пять сотокъ для нихъ обѣцяли. Не богато ихъ тамъ було: Кость, та кумъ Гаврило, мудрый Федько, та той Гальпа запхавъ свое рыло. Стали-жь батькамъ лестити ся, церковь будувати, Та ще бôльше такихъ хрунѣвъ до себе скликати. И батюшку прославляли й его тое благо, котрымъ вôнъ тутъ одѣвае, бо мы дуже нагѝ. И спокою вни не мали нѣ въ ночи нѣ днинки, бо хотѣлись показати, тѝ хрунѣ аґенты. Роз пустили-жь аґенцію помѣжь нашѝ люде, що панъ-отчикъ зъ бородою за дармо намъ буле; нѣ за слюбъ, нѣ за хрестины ничь не буде брати, то-жь горнѣмъ ся всѣ пôдъ него браты уніяты! Знайшлось бôльше такихъ хрунѣвъ й на то пристали, свою вѣру батькôвскую пôдъ ноги узяли. Лишь не всѣ ся имъ пôддали, знайшлись честнѝ люде, свою церкву збудували хоть зъ великимъ трудомъ. Знайшлась душа посвятила й стала вôдправляти, тай на праведну дорогу людей исправляти. Досить добре йшла робота. Въ недѣлѣ и свята горнули ся къ церкви люде, якъ къ квочцѣ курчата. Але лихій не заспавъ, его всюди носить, тамъ де щастє процвитае — вôнъ кривду голосить. Якъ донеслось до батюшки, що е рускѝ люде, котрѝ въ щастю процвитають и вѣру голублять; его колька закolola, стала кровь въ нѣмъ дубомъ, бо вôнъ мысливъ, що безъ него нѣчого не буде. Рускѝ дѣти ничь не зроблять безъ его опеки, бо они вже запроданѝ на вѣки, на вѣки. А ту вôнъ ся довѣдуе: Русь ще оживае, рускимъ словомъ Бога молить и пѣснѣ спѣвае. Се вкололо го у очи й мовь несамовитый посылае вôнъ посланця, щобы насъ розбити. Справдѣ добрый то посланець й добре ся заходить, лише кровь е въ нѣмъ лисяча, що лизуньство родить. Ставъ вôнъ людямъ лестити ся, тай такъ ихъ учити, щобы зъ нихъ ту у Канадѣ Москалѣвъ робити. Щобы вѣру полишили, московску приняли и то все, що вни зробили Москвѣ запродали. И знову нашѝ похрунились, бо не до вподобы, що отецъ нашъ досыть часто за помôчь говорить, щобы ему помагали, щобъ мавъ зъ чого жити, бо нѣякъ му голодному народу служити. (Ба та ще вôнъ показувавъ дорогу до неба, лише самъ невъ не поступавъ, якь то того треба...) Се ихъ дуже побивало, то жь они гадали нѣ сякъ нѣ такъ позбути ся, щобъ нѣчого не дали. То-жь батюшка довѣдуесь тай ставъ заглядати, въ хрунѣвъ серця вôнъ що днины глубше залѣзати. Умовлявъ ихъ, обѣцювавъ имъ золотѝ горы, щобы ихъ йно затягнути до свои оборы. Зъ такихъ причинъ потягнулось кôлькохъ у темноту й зô всѣхъ грудей возхалили московску благоту. Не знаючи, що се ворогъ, они го хвалють и на воли они собѣ кайданы кують. Що ся дальше приключило, теперь замовчу, але иншимъ еще разомъ то вамъ обвѣщу.

Иванъ Летавскій.

Derby, Conn. 17. мая.

Страйкъ дѣвчатъ въ Allings Wool Shop скôнчивъ ся на разѣ. Приѣздивъ годити президентъ робôтничихъ юній, Mr. Gompers. Якъ довго буде спокôй не знати, бо згода лишь тымчасова.

Якъ люде працюють коло пôднесеня свого стану, видно зъ працѣ Gompers-a, президента American Federation of Labor, котрый перебувъ въ Derby 2 дни. Вôнъ прибувъ въ пятницю пополудни о год. 4:20 и поѣхавъ до Ансоніи, щобы порозумѣтись зъ мѣсцевымъ предсѣдателемъ юніи; о год. 5:30 вже бувъ въ Дерби назадъ и мавъ нараду зъ страйкуючими, а по нарадѣ о год. 7:30 ажь майже до год. 11. переговорювавъ зъ властителемъ фабрики, а вôдси вернувъ назадъ на мітинґъ страйкуючихъ, котрый протягнувъ ся ажь до 1. год. въ ночи. Въ суботу знову переговорювавъ цѣлый ранокъ зъ властителемъ фабрики, а цѣле пополудне тримавъ мітинґъ зъ робôтниками, та крôмъ того вечеромъ тримавъ публичну 2-годинну промову до всѣхъ робôтникôвъ, щобы орґанізовали ся. Розумѣе ся, що нашихъ людей було незначне число, бо Русинови тяжко те все розумѣти.

Дня 12. цвѣтня въ недѣлю вôдвѣдавъ россійскій епископъ Ансоньску такъ звану »православну« кольонію. Тымъ разомъ обôйшлось безъ шпокъ, якъ першимъ разомъ. Видно, що хто жіе на американскôй земли, мусить приноровитись до тутешныхъ звычаѣвъ, бо що вôдповѣдне въ Росіи, не конче пасуе въ Америцѣ. Але новои церковцѣ, котра досить добре выглядае, не посвятивъ, бо не хоче на себе брати довгу. Тымъ то нашимъ православнымъ пошло трохи по носѣ, а староста церковный зъ пôдъ Горлиць — правдивый »рускій« — трохи згрызъ ся

Д.

Зъ Winnipeg, Man., Canada.

Достохвальна Редакціо!*)

Вдруге приходить ся менѣ просити Хв. Редакцію о помѣщене кôлька словъ въ справѣ новинки зъ Канады, вôдносячои ся до моеи особы, помѣщенои въ ч. 14. с. р. Рѣчь закинена менѣ що до поданя ся до уряду російского, думаю, що не есть зброднѣвъ уставовъ карновъ предвидженовъ; такъ само можуть смѣло Галичане закидати, що служу правительству канадійскому. Насамперѣдъ, думаю, що хто мене знае лично — еслибымъ пôйшовъ въ Росію, то зъ певностю порадивъ бы ми голову оголити перше, а вôдтакъ ити въ цареславну матушку. Чи-жь я такій послѣдный уже дуракъ, щобымъ думавъ про житє у Росіи?! Чи-жь я не мавъ дороги близшои зъ Галичины до Росіи, якъ зъ Канады? Чи-жь твердженe, щобымъ не тôлько зъ Галичины, але и зъ Канады попровадивъ людей въ Сибиръ не видѣвши его и не знаючи про него — не суть чистою иллюзіею? Чи-жь мы Галичаны не знаемо, що було зъ еміґрацією въ 1893 роцѣ до Росіи и нашихъ людей перешовшихъ туда? Се суть пустяки, котрѝ абсолютно Русь такъ канадійску якъ и галицку можуть дуже мало що обходити. Я не думаю зъ моихъ особистыхъ справъ здавати справы, бо якъ то кажуть: безъ одного Василя вôдбуде ся весѣля, таке и се: чи одинъ Ґеникъ зъ Русинами, чи го нема — се Русь не зруйнуе, однакъ мушу сказати, що еслибымъ вносивъ подане чи до правительства австрійского чи російского, то мавъ быль на цѣли симъ довôдъ дати канадійскому правительству, що мене можуть и въ другôй державѣ приняти, а тогды слушно мôгъ бымъ упôмнутись о бôльшу плату, котра пôсля моеи роботы слушно менѣ належить ся и що я освѣдчивъ навѣть, що не буду служити, если не буду въ мѣру моеи працѣ плаченый. Анѣ не есмъ на службѣ російского правительства, анѣ певно не буду, наколи мила менѣ свобода, то-жь думаю навѣть, если бы землякамъ на менѣ богато залежало — о чôмъ сумнѣваюсь — то можуть спокôйнѝ бути.

Сказане зводьте приняти въ вôдповѣдь на донесене.

К. Ґеникъ.

*) Вôдповѣдь сю достали мы вже давно, але для браку мѣсця доперва теперь друкуемо. — Ред.

Троха, а може богато смѣху.*)

Грицьь: — Незнатоньки, чи той ворґапѣста направду мае сидѣти два мѣсяцѣ?

Иванъ: — Ну, а то за що?

Гр.: — Вы не чули нѣць?

Ив.: — Нѣ-ѣ-ѣ-ѣ.

Гр.: — Агій на васъ; все ино тои жѣнки ся тримасте, якъ вошь кожуха, тай нѣчого не чусте. Отже я вамъ скажу: Десь тамъ приѣхавъ на Шифтомъ кеьонцъ Кушлявы, чи тамъ Кулявый, чи тамъ якъ ему, тай пôйшовъ до каплицѣ Службу Божу правити и десь якійсь е тутъ місіонарь вôдъ баптистôвъ и вôнъ пôйшовъ послухати. Ставъ собѣ коло дверей файно, спокôйно и стоявъ, а Кушлявый, чи тамъ якъ ему (все забуваю якъ ся той польскій попъ

*) Се фактъ, якій злучивъ ся на рускôй кольоніи Sifton, Man. въ Канадѣ минувшого мѣсяця. — Ред.

називае), но и вбравъ ся и ставъ Службу правити; потомъ обернувъ ся и... остовпѣвъ. А вôдтакъ якъ не закричать: „выходзь зъ тондъ заразъ! ту для балванувъ мнейсца нѣма“ — ажь каплиця затрѣщала, а батюшка*) каже: „Cóż? przecie ja nie przeszkadzam, stoję sobie spokojnie“. „Заразъ маце выходзѣць. Пане..... выпровадзѣць ґо зъ тондъ“, каже Кушлявый до н. Оґризлы, але той не хотѣвъ послухати. Ксьондзъ оглянувъ ся въоколо и вздрѣвъ, же нема кому больше розказати, бо въ каплици не было больше нѣкого лишь професоръ В. Цѣхоцкій въ дѣтьми и его тато, тогды якъ не копне ся самъ до батюшки — за барки тай зъ нимъ за двери, але батюшка не стративъ памяти: якъ не чапне ксьондза за ризы гакъ, що мало фелонъ, стихарь и епитрахиль не зôстали ся въ рукахъ батюшки; щось потрѣщало имъ обомъ въ грудяхъ, пустили ся; батюшка пôйшовъ геть, а ксьондзь вернувъ ся зъ подертымъ фелономъ дальше Службу правити. А професоръ знаете, щобы повстримати ся вôдъ смѣху ажь цѣлу хустку въ ротъ запхавъ. То було якось середъ тыжня, въ тыждень по великодныхъ святахъ, а друге знову въ недѣлю. Людей прійшло богато, однй прійшли Богу молити ся, другй зъ дѣтьми до хресту, а иншй хотѣли видѣти професора шлюбъ и прійшовъ также батюшка. Кулявый, якъ его побачивъ, якъ не крикне знову, що ажь всѣ въ каплици перестрашили ся. Батюшка таки не пôйшовъ. Тогды ксьондзъ каже до ворґанѣсты: „выпровадзѣць теґо антихриста“. Ворґанѣста затявъ зубы, запѣнивъ ся тай батюшку за ковнѣръ и на дворъ. Батюшка вôдтакъ заскаржывъ, за що ворґанѣста доставъ 2 мѣсяцѣ гарешту и тяжку роботу. И Кулявого заскаржывъ батюшка, але ще о тôмъ не чувъ-смь нѣчого.

Ив.: — Агій, що то ся не робить въ той Канадѣ! Та бо й я самъ кажу: чого ту той Кулявый приходить, то той, то сей, а о нашихъ и чутки нема, хоть бери тай плачь.

Гр.: — Ну, той польскій кьсондзъ нехай бы тамъ собѣ приходивъ, бо то якъ той такъ и нашь, то всьо едно.

Ив.: — Гм-мъ! вы кажете всьо едно, та нѣ, я вамъ кажу, же нѣ, заразъ вамъ скажу, же нѣ. Десь то було по Покровѣ, чую, ксьонцъ приѣхавъ. Богу дякувати, кажу, бо и е, якъ то кажуть, е дитина до хресту. Взяли мы тай понесли. Тай той кьсондзъ хрестивъ, хрестивъ а вôдтакъ якъ не всыпле дитинѣ въ ротъ соли, а дитина якъ не стане кричати, заглушила всѣхъ. Падоньку мôй нещасливый, троха менѣ стало и встыдно, бо то якъ знаете... не треба вамъ казати. Я фуртъ: сѣ-сѣ тай сѣ сѣ тай нѣчого не помагае. Агій на твою голову тай зъ твойовъ солевъ тай зô всѣмъ, и знаете ажь до дому прійшовъ, ажь тутъ жѣнка дитину утихомирила. У насъ, въ нашой религіи хрестя' дѣти, але не солять. Вôдъ тогды я зарѣкъ ся нести дитину до польского кьсондза, хоть бы му було и 20 лѣтъ... Тфу, агій!..

Гр.: — Вы правду кажете.

Подслухавъ В. Били.

*) Баптискій місіонаръ.

СПРАВЫ „Р. Н. СОЮЗА.“

Хотячй приступити до „Союза“ най посылають вступне и мѣсячне до касіера:

Alex Shlanta,
Postmaster.
MAYFIELD, PA., Lack. Co.

И увѣдомлять секретара пôдъ адресою:

D. D. Pyrcz,
P.O. Box 355,
OLYPHANT, PA., Lack. Co.

Хто бы бувъ покривдженый вôдъ котрого зъ урядниковъ »Союза«, нехай пише до председателя:

REV. A. BONCHEVSKY, 10 May str.
Ansonia, Conn.

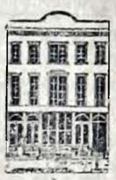
Въ першой половинѣ мая с. р. приступили до „Р. Н. Союза“ слѣдуючй новй члены:

	Число въ гол.книзѣ:
Mayfield, Pa.	
Кузмичъ Семенъ	870
Shamokin, Pa.	
Сухапичь Йосифъ	2168
„ Юлія	2168
„ Анна	2169
„ Михаилъ	2169
„ Юрко	2170
Mayfield, Pa.	
Прочко Алексій	2170
Несторъ Марія	2171
„ Василь	2171
Мышакъ Стефанъ	2172
„ Иванъ	2172
„ Фенна	2172
Крохта Василь	2173
„ Павелъ	2174
Данило Ольга	2174
Lansford, Pa.	
Марущакъ Андрей	2175
Томчикъ Иванъ	2175
Гербутъ Демко	2176
Скарлошь Василь	2176
Jeessup, Pa.	
Хорошко Станиславъ	982
Козель Стефанъ	982
Northampton, Pa.	
Залишнякъ Иванъ	1790
Якупчакъ Янко	1792

Рôчный мітинґъ урядниковъ „Р. Н. Союза“ вôдбудесь дня 11. юнія б. р. въ Buffalo, N. Y.

Д. Пирчь,
секретарь

НОВИНКИ.

— **Памятайте на „Руско-Народный Домъ Еміграційный въ Америцѣ“ и высылайте жертвы до касіера пôдъ адресою:** Mr. Lazor Syrotiak, 42 Washington st., Yonkers, N. Y., а заразомъ увѣдомѣть о томъ секретаря пôдъ адресою: Mr. K. Kirczov, 140 Essex Str., Jersey City, N. J.

— **Rev. Phillips**-а, айриского попа зъ Hazleton, Pa., котрого имя стало знанымъ зъ причины торôчного майнерского страйку, знайдено неживого въ Ню Йорку. Причины смерти незвѣстнй. Однй кажуть, що его замордовано, другй що вôнъ вмеръ въ наслѣдокъ пiятики и лѣченя руматизму, якому пôддавъ ся.

— **Повѣдомляемо** нашихъ предплатниковъ въ Plymouth, Pa., що н. Дзюбинскій не есть вже нашимъ аґентомъ.

Business is business

Зъ достовѣрного жерела довѣдались мы, що о. Поливка зъ Northampton, Pa., щобы задержати Словаковъ при своѣй парохіи (словенскій костелъ находить ся въ вôддаленю 10 миль анґлійскихъ, а подорожь тамъ и назадъ коштуе 20 центôвъ), причащае тыхъ-же пôсля латиньского обряду, а навѣть править богослуженя для нихъ въ латиньскихъ костелахъ, въ латиньскихъ ризахъ и латиньскôмъ языцѣ. Наслѣдки сего такй, що деякй Русины зъ Catasaqua, Pa., що належали перше до гр. к. церкви въ Northampton, стали ходити до православной.

— **Дôмъ** гры въ Монте-Карльо (Монако), до котрого зъѣздять ся грачѣ зъ цѣлого свѣта, мавъ за 1900 р. 19 міліонôвъ 104 тысячѣ марокъ чистого доходу.

— **Злодѣи** обôкрали о. Поливку 13. с. м., про що писавъ „Slovak v Amerike“ и „А. Р. Вѣстникъ“. До „Sl. v Am.“ писавъ п. Ґерентъ, мѣсцевый кураторъ, що злодѣи не повѣрили въ слова о. Поливки, що вôнъ грошей немае, але вôдшукали въ »ковтѣ« и украли $51.00. До »Вѣстника« писавъ якійсь К. (чи не самъ о. П.?), що украдено велику суму грошей о. Поливки и церковныхъ! Варта бы знати, чи не було мѣжь украдеными грôшми и тыхъ, що зôбранй на канадійску місію?... Кромѣ сего п. К. пише, якъ то о. П. готовивъ ся на смерть зъ хрестомъ въ рукахъ (мученикъ!) и тримавъ проповѣдь до злодѣѣвъ (звычайно місіонаръ!) о тôмъ, що не годить ся красти... Видно, що проповѣдь ся не мала великого вплыву на злодѣѣвъ, бо тй забравши грошѣ пôйшли во своясн.

— **Въ день** Сошествія св. Духа 2. юнія вôдбуде ся въ Mt. Carmel, Pa. вечерокъ музикально-декляматорскій въ память 40-хъ роковинъ смерти Тараса Шевченка, найбôльшого поэта Руси-Украины.

ПРОГРАМА:

1) Вступне слово.
2) „У Нетрôвку“, слова Д. Млаки, музика Из. Воробкевича, вôдспѣвае шамокинскій хоръ.
3) Вôдчить про Тараса Шевченка, выголосить о. Ст. Макарь.
4) Декляматія „До Основяненка“ Т. Шевченка, вôддекл. А. Павликъ.
5) „Тече вода“, дуетъ, Лисенка, вôдспѣвають М. Мурдза и А. Лучковець.
6) „Завѣщане“, слова Т. Шевченка, музыка Е. Вербицкого на 8 голосôвъ, въ супроводѣ фортепину, вôдспѣвае шамокинскій хоръ.
7) „Публика“, вôддекламуе А. Гукъ и „Циганъ зъ хрономъ“, вôддекл А. Гараксимъ.
8) „Гуляли“, муз. Нижанковского“, вôдспѣвае шамок. хоръ.
9) „Тополя“, Шевченка, вôддекл. А. Маринякъ.
10) „До Руси“, М. Копка, вôдсп хоръ.
11) „Ще не вмерла Украина“ вôдсп. шамокинскій хоръ.

Вечерокъ вôдбуде ся въ сали старого польского костела, а зачне ся точно о 7 годинѣ вечеромъ. Цѣна тикету 25 цнт., для дѣтей 10 цнт. Чистый доходъ зъ вечерка призначеный на будову руской мѣсцевой школы. Сподѣвати ся, що всѣ маунткармельскй Русины являть ся на сали згаданого дня якъ оденъ чоловѣкъ. Доохрестныхъ Русинôвъ запрашае ся до спôвучасти въ нашôмъ спôльнôмъ святѣ.

ПОЯРМАРКУВАВ!

Росповідок.

Написав для „Свободи“ Олександер Катренко.

(Дальше.)

IV.

»Оце тепер до краю дійшов.« Сказав собі Лья Сіїч. »За півтораста рублів, та просту шкапину, якій ввесь і кошт, що 30 рублів, придбав! Але слава Богу хочь їсть вона. Ну, й прокляті-ж цигани! Оттак вони мене обдурили дурного! Це-ж мені сором і перед хахлами буде! Але де-ж це подів ся Селяфонт?« Згадав таки Лья Сіїч і про свого товариша, який, як повів свого коня кудись міняти вже давно, та чомусь і не повернеть ся. »Еге, це сором мені і перед Селяфонтом буде! Але мовчати му вже! І перед ним мовчати му і перед усіма мовчати му. Казати му, що.... за скільки б? Ну. що за 40 рублів еї купив, та й годі!«

Коли ось і дядько Селяфонт, легенький на спогад, йде. Побачив його Лья Сіїч, та ще і не з пустими руками. Йде він і тягне за собою шкапину, але яку?! Подивити ся тільки на неї, то всяк скаже, що стару, ста-а-ару! З замолоду вона була певно білої масти, а зараз зробила ся вже аж жовто-чорно-червоно-ряба! А худа-ж, худа вона! Ребра в тієї кобили, так і знати, як драбина. Дядько Селяфонт і не вів еї, а аж через міч тягнув еї за собою, а вона ж ледві-ледві, що ступае!

— Що це ви придбали собі таке?!

Спитав ся Лья Сіїч у дядька Селяфонта здивовано.

— Придбав! Хоч не захочеш, так придбаєш, коли кляті цигани наділили!

— І вам те-ж вони?! Як?! Яким робом?!

— А от яким: Купував в мене разпроклятущий циган, бодай би він здох клягий, мого коня Я йому продавав. А в його в руках оце стерво було. Вже ми з ним сторжили ся було зовсім. Я був радий, що він мені дуже добру ціну надавав. Вже б тільки йому грошей мені давати, а від мене коня мого брати, коли він і каже мені: »а давайте я сяду на його, та пробіжу ся трохи. Ввірю ся де в чому, та тоді вже і візьму!« Згодив ся я і віддав йому до рук свого коня, а він мене попрохав оце його падло подержати поки. Й от проклятий! Сів він на мого коня й обперезав його нагаем, та як? По циганському! Мій кінь то так навскоки з місця і рушив, та і геть-геть і подав ся, як скажений. Не встиг я озернути ся гаразд, а мого цигана вже і нема. Сховав ся він десь у ярмаркові. Але думка була, що він ще повернеть ся, то я і почекав його, коли ні чорт мае його і через довгенький час. Втямив я тоді, що проклятий циган обманив мене. Хотів я бігти його шукати, так оце-ж падло не пускає. Бачили, як воно тягнеть ся? Аж руки поклякли, поки я його сюди доволік! Покинути-б, так хто його знае й як? І цигана не знайдеш і посьлїдне пропаде! Думка, ні на чому буде тодї і до дому повернути ся. Хоч повозку тут кидати тодї. Нате-ж, спасибіг вам, та прив'яжіть цього зьвіря до повозки, а я, не гаючи ся, побіжу по ярмаркови, то може ще і знайду того злодія!

І побіг дядько Селяфонт аж тюпки. Довго він бігав, а нарешті повернув ся, як облизаний.

— А що?

— Та що! Проклятого цигана нігде нема! І духом його клятого нігде не смердить! От горенько! Оце так поярмаркував!

— А якого саме цигана ви шукали? Скажіть, то може я його знаю.

Глянули Лья Сіїч з Селяфонтом, аж перед ними новий ще циган стоїть!

— Як якого?! От того самого, що мене ошукав! Знаеш!?

Аж скипів дядько Селяфонт.

— А почім-же я знаю? Як би знав, то я у вас і не питав ся-б. Ви скажіть який він на погляд буде? Може як я його знаю, то і скажу вам де він е зараз.

— Чорний такий, як... як.. ну, як циган! Горбуватий наче трохи і буцім клишоногий!

— О-го-го-го-го! Як що клишоногий кажете, то я його знаю! То такий циган, що Боже упаси з ним! То у нас первий злодіяка на сьвіті! Ми, всї цигани, та й те від його тікаемо! Ми, та й те боїмо ся його! То такий циган, що як вкраде у кого, де, що, то його не впіймаеш вже а не за віщо. То такий, що з краденим кочем на місци не сидїти ме. А що він у вас вкрав, коня, чи що?

— Та вкрав-же! З рук видер принародно, проклятий! А менї оцю гидоту залишив!

— Тааак! Він такий! Я його знаю — він такий! Але ви, дядьку, заспокойте ся, ви не турбуйте ся, бо він впіймаеть ся! Не тепер, то коли небудь, а я вам справедливо кажу, що він впіймаеть ся. Впіймаеть ся і його покарають. За все, за всїх покарають! Ні! Йому від кари анї за віщо не втїкти! То клятий циган! Він впіймаеть ся, неодмінно впіймаеть ся!

— Впіймаеть ся! Та менї від того не легче, що він там колись впіймаеть ся!

Сказав дядько Селяфонт, зітхаючи, та бючи себе в груди кулаком.

— А хиба-ж ви покладаете він тільки вас так одного? Та він вже богацьких так! Він ось і пана ранійше ще вас встиг обдурити! — сказав циган, показуючи на Лья Сіїча.

— Як?! Який-же це?! Чи первий, чи другий?

Аж трохи пробалакав ся перед дядьком Селяфонтом Лья Сіїч, почувши таке від того і зрадївши, що вони, бач, з земляком й тут не розминули ся, бо-ж від одного цигана і однакого лиха зазнали.

— Ні, не первий і не другий, а самий посьлїдний він був, отой самий, що вам оцю кобилу надїлив.

— Оцю!? — Спитав ся Лья Сіїч, та і душа йому у пятки пірнула.

— Еге-ж! Оцю саму!

— А чим-же він мене обманив?!

— А ви і доси не знаете?! От такі бо ви! Ну, коли так, то я вам скажу! Подивіть ся-бо краще на свою кобилу, то і побачите.

— Та я вже на неї дивив ся з усїх боків.

— Дивили ся вже? А ну подивіть ся ще ви!

Обернув ся циган і до дядька Селяфонта. Той послухав ся, обійшов кобилу з усїх боків, в зуби їй навіть зазирнув, хтость посмикав, під гриву подивив ся, на віщось ще і передню ногу їй підняв і копито обглядїв.

— Ні, нічого немае! Скільки заплатили?

Спитав ся дядько Селяфонт у Лья Сіїча.

— 40 рублів віддав, — відповів той, встромивши очи в землю. А циган, почувши таке, тільки головою покрутив, та скривив ся від тієї брехнї Лья Сіїчевої.

— Сорок? Ну, що-ж? Такі гроші було варто за неї віддати. Кобила молода і в тїлї.

Сказав дядько Селяфонт, а циган:

— Так і ви нічого не побачили?

— Нї!

— А подивіть ся їй у очи!

Лья Сіїч так і метнув ся до очей кобилячих, за ним полїз і дядько Селяфонт дивити ся. Але глядїли, глядїли вони і нїчого не вбачили. Очи гарні, ясні, а ніякої-ж мутности й а ніякої, не то що більма, і краплиночки не було на них.

— А що-ж! — сказав дядько Селяфонт — очи гарні!

— Гарні!? — на те йому циган. — Нехай будуть і гарні, але ця кобила з своими гарними очима сьлїпою е, щоб ви знали!

— Як сьлїпа!? Брешеш!

Аж не своїм матом скрикнув Лья Сіїч.

— Ні, не брешу, пане! Кажу правду, що сьлїпа она зовсім. Ось возьміть і помахайте їй чим небудь перед очима, то і ввірите ся.

Нумо Лья Сіїч з дядьком Селяфонтом махати перед кобилою. Вже вони і руками і хусткою і шапками, а кобила собі і не моргне. А циган стоїть, дивить ся на них, та тільки сьміеть ся.

— А що? Правду я сказав, чи збрехав?

— От прокляті цигани! — Прямісінько таки аж заплакав вже Лья Сіїч.

— Ні, ви так не лайте ся! — каже циган — на всїх циган. Межи ними, як і межи всїма людьми, е й гарні.

— Та де-ж там у чортового батька межи ними гарні, коли ось вже їх скільки перебувало передо мною, та і всї однакові!

— То вам такі попадали ся, бо, як кажуть, рибак рибака баче здалека, але годї вже про те. Ви скажіть краще, чи треба, чи не треба вам оця сьлїпа кобила, а то я купив би еї у вас, як що продасте?

— Та на чортів вона менї здала ся?! Купи Бога ради!

— А звичайно на чорта вам вона. Ще й у прірву яку впроторе, та і вас і себе занапастить. Так продасте?

— Та купуй! Скільки даси?

— А що-ж? За шкуру дам 3 рублї!

— Що ти кажеш? Господь з тобою!

— А куди-ж вона більше годить ся, як тільки не на шкуру? Сьлїпа-ж!

— Ні, за три рублї я не віддам! Коли так, то нехай краще вже я еї сам вбю та тодї сам шкуру продам. Не так жалко й буде.

— Так скільки-ж вам за неї дати?

— Давай 25 рублїв!

— Ні, нехай вона вам залишаеть ся! Хочете 10 рублїв? Ну, то більше не дам!

І вже хотів було йти циган.

— Слухай-но! — вернув його Лья Сіїч.

— Давай 15!

— Не дам! 10 і більше не дам!

— Давай гроші!

— Поярмаркував!...

Сказав собі і Лья Сіїч і як би не сором було йому перед людьми, то й ось як би аж заплакав би він тодї. Заплакав би то певно, що йому хоч трохи полегчало-б, а то ось як негарно було у його тодї на душі.

(Конець буде).

Кривда.

Перша мурашка: — Маемо щасте посестро, глянь яка здоровезна люлька ту лежить. Отъ и гараздъ, отъ и доля, отъ й за насъ Богъ тямить! А чудесна люлька!

Друга мурашка: — Гмъ, я бачу, що люлька, але якій тобѣ хосенъ зъ неи?

Перша мурашка: — Хосенъ великій, бо будемо мати »ґудъ таймъ« — покуримо собѣ даромъ. Ты тамъ близше цибуха — зачинай!

Друга мурашка: — Нѣ, не хочу, бо тодѣ заподѣялабымь кривду чоловѣкови, до котрого сеся люлька належить, а менѣ ще моя покôйна бабка говорила, що людска кривда бокомъ вылазить...

— **Дня** 29. мая 1901 вôдбуде ся въ Ансоніи, Конн. великій рôчный баль на доходъ рускои церкви св. АА. Петра и Павла. На ту забаву всѣхъ Русинôвъ мѣсцевыхъ и доокрестныхъ запрошуе

Комітетъ.

„Арендарь“

драма въ 3 актахъ, 10 вôдслонахъ буде представлена тов. И. Наумовича въ Суботу 25. мая 1901, въ гали Ческои Народнои Будовы, № 321—325, 73 улиця, мѣжь 1-ою а 2-ою евеню въ Ню Йорку. Мѣжь актами буде спѣвати рускій хоръ зъ Джерзи Сити пôдъ проводомъ п. А Зволиньского. Початокъ о год. 9-ôй вечеръ. Вступъ 25 центôвъ. По представленю баль.

ВСЯЧИНА.

ПАСТУШОКЪ.

Двайцять-лѣтный хлопчина пасъ товаръ. Зелена лука притикала до господарского огороду, въ якомъ росли черешнѣ и ажь зачервонѣли вôдъ ягôдъ. Товарина, розôйшовшись, спокôйно скубала зелену траву, и лишь вôдъ часу до часу ставала и пôдносила голову, поглядаючи на всѣ стороны, паче-бъ хотѣла перекопатись, чи єѣ пастухъ припадково не згубивъ ся. Миханьо завертавъ товаръ, покрикуючи, и заздрôснымъ окомъ глядѣвъ на черешнѣ. Сколько разôвъ глянувъ въ сторону огороду и пôднѣсъ очи въ гору, то не мôгъ вытримати, такъ тŷ черешнѣ ласкотали его по горлѣ и притягали до себе. Улягъ покусѣ. Скипувъ сердачину, побѣгъ въ городъ и въ однôй хвили вже бувъ на деревѣ. Сива корова, що все вела передъ, побачивши, що Миханя нема, чваломъ скочила въ городъ, а за нею другŷ; грядки подоптали, тики повывертали и наробили шкоды.

Михань побачивши се, лютый скочивъ зъ дерева, вхопивъ за палицю и ставъ выганяти нѣмоту, бючи єѣ немилосердно и проклинаючи на чѣмъ свѣтъ стоить.

Въ тôмъ надôйшовъ якійсь старець и спытавъ лагôдно:

»Скажи менѣ, любчику, хто заслуживъ на таке обходжене, ты чи нѣма товарина, що не знає, котра сторона права, а котра лѣва? Ты-жь зробивъ те саме, що й та худоба, котру маєшь провадити! А теперь такъ немилосерно караєшь єѣ, забувши власный вчинокъ?!«

Хлопчина почервонѣвши зô встыду, спустивъ очи въ дôлъ, бо зрозумѣвъ правду словъ старця, якои не хочуть розумѣти дуже часто многŷ.

— Въ 1900 р. прибуло до Америки 47.107 Айришôвъ, въ вѣцѣ 20 до 30 лѣтъ. Переважно се люде найубозшŷ, якихъ выгнала за море нужда; чотыри пятыхъ частей осѣли въ Сполуч. Державахъ.

— Камѣнне углє зачали першій разъ уживати въ Новôмъ Кестели въ Англіи р. 1248.

СКАРБЫ СУЧАСНЫХЪ МОНАРХÔВЪ.

Одна англійска ґазета, порôвнуючи скарбы теперѣшныхъ монархôвъ, такъ пише: Въ двохъ малыхъ компнаткахъ замку Віндсоръ умѣщено саму золоту и срѣбну посудину вартости двохъ міліонôвъ фунтôвъ штерлінґôвъ (10 міл. долярôвъ). Оденъ золотый сервісъ на 150 гостей оцѣняють на 3 міл. 840 тысячь дол., а золота пава, що свѣтить ся сотками дорогоцѣнныхъ каменѣвъ, має вартôсть 1 міл. 920 тысячь дол. Порцеляну, яку посѣдала королева Вікторія оцѣняють на 14 міл. 400 тыс. дол., а оденъ сервісъ десеровый представляє доходъ одного міністра за всѣ часы. Дорогоцѣнности въ англійскôй коронѣ вартують 12 міл. дол. Величезне богатство! а однако-жь тôлько два предметы зъ того множества, якŷ знаходять ся въ скарбници перского шаха, перевысшають всѣ тŷ скарбы англійского двору. Оденъ — то золотый ґльобусъ, на котрôмъ всѣ краѣ землѣ означенŷ мозаикою зъ дорогихъ каменѣвъ, діямантôвъ, рубінôвъ, сафірôвъ, смараґдôвъ и другихъ рѣдкихъ каменѣвъ, а около пôдставы ґльобуса находять ся величезнŷ золотŷ монеты, зъ котрыхъ кожда варта 132 дол. Самъ той ґльобусъ оцѣняють на якихъ 10 міл. дол. Побôчь него стоить склянна скринка двѣ стопы довга, а пôвтора стопы широка й высока; она до двохъ третинъ наповнена найрѣдшими перлами, якŷ лишь коли знайдено. То лише два предметы зъ тои найбогатшои скарбницѣ, яка есть на свѣтѣ, а котрои дѣйстнои вартости нѣхто не знає. Шахъ має крôмъ того ще й богато золотыхъ та срѣбныхъ посудинъ выложеныхъ діямантами, рубінами и сафірами, якихъ нема нѣгде въ свѣтѣ. Та й россійскій царь має величезнŷ скарбы. Самŷ короны царя и царицѣ представляють вартôсть 80 міліон. рублѣвъ, а богатства въ скарбници на Кремли въ Москвѣ такŷ великŷ, що треба бы доходôвъ за оденъ рôкъ зъ цѣлои англійскои державы, щобы ихъ заплатити. Такъ само богатый и султанъ турецкій та щекôлькохъ раджѣвъ индійскихъ, зъ котрыхъ найбогатшимъ єсть Ґапкваръ зъ Бероды. Вôнъ має самыхъ дорогоцѣнныхъ каменѣвъ вартости 12 міліонôвъ, а оденъ его коверъ представляє вартôсть 1 міл. 200 тысячь дол. єсть цѣлый штучно нашитый перлами и діямантами.

Вечерокъ.

Дня 30. лат. Мая 1901 (Decoration Day) вôдбуде ся въ Шамокинъ, Па. заходомъ тов. им. Т. Шевченка вечерокъ музыкально-декламаторскій въ память 40-ыхъ роковинъ смерти Тараса Шевченка, нашого поета-кобзэра.

Програма.

Часть I.

1) Вступне слово выголосить голова товар. М. Колодѣй.
2) „Завѣщане", слова Т. Шевченка, музыка Е. Вербицкого на 8 голосôвъ въ супроводѣ фортепяну, вôдспѣває мѣшаный хоръ.
3) Вôдчитъ о Тарасѣ — о. А. Бончевскій.
4) „У Петровку", слова Д. Млаки, музыка Из. Воробкевича, вôдспѣває хоръ.
5) Декламація „У недѣленьку у святую" Т. Шевченка, вôддекламує Марія Мурдза.
6) Variations Concertantes pour le piano sur le motif national russe „Соловей мой со ловей" composed par Joseph Witwicki — вôдограє п. Галя Констанкевичь.
7) Сольо „Katheleen Mavourneen", ирляндска баляда, въ супроводѣ фортепяну, вôдспѣває по англійски Антонія Лучковець.
8) „Первый акордъ душѣ", В. Матюка, вôдспѣває хоръ.
9) Сольо „Цвѣтка дрôбная", В. Матюка, въ супроводѣ фортеп. вôдсп. Мар. Мурдза.

Часть II.

1) „Кôнчить ся день" зъ Пôдôрянъ, В. Матюка, на 8 голосôвъ зъ фортепяномъ, вôдспѣває хоръ.
2) Декламація „Швачка" Т. Шевченка, вôддекл. Антонія Лучковець.
3) Сольо скрипкове зъ фортепяномъ — Михаилъ и Галя Констанкевичь.
4) „Якъ быиъ знала" слова Д. Млаки, муз. Из. Воробкевича, вôдспѣває хоръ.
5) Fantasie Brilliante sur la Sonnambula opera De pour piano par J. Leybach — вôдограє п. Гали Констанкевичь.
6) Декламація „Поворотъ майнера на родину" Гр. Гр., вôддекл. Анна Мурдза.
7) „До Руси" М. Коцко, вôдсп. хоръ.
8) „Miss Virginia" сольо зъ фортепяномъ, вôдсп. М. Констанкевичь.
9) „Ще не вмерла Украина", вôдсп. хоръ.

Початокъ точно о 7 год. вечеромъ. Цѣна тікету 25 цнт.; для дѣтей вступъ вôльный. — Того-жь самого дня вôдбуде ся въ церкви Богослужене на интенцію тов. им. Шевченка и панахида за душу Тараса о год. ½9 рано.

Запрашаемо всѣхъ американскихъ Русинôвъ на се свято и сподѣемо ся, що хто має искорку любови до своеи неньки Руси-Украины и єѣ найлѣпшого сына-спѣвака, той певно прійде на сей вечерокъ, а мы пріймемо его зъ отвертыми руками и щирымъ серцемъ.

Комітетъ вечерковый.

БРАТСТВО Св. АА. ПЕТРА и ПАВЛА ВЪ ANSONIA, CONN

А. Горбаль, предсѣд.; Ф. Студентъ, заст. предсѣд.; Д. Ванько, секретарь, Box 1214, Ansonia, Conn.; Г. Горбаль, заст. секр.; А. Пôдбережнякъ, касіэръ, К. Горбаль заст. кас., Д. Шкуратъ капитанъ, Т. Цѣркотъ оп. хорыхъ, въ Ansonia., Яцко Качмаръ оп. хорыхъ въ Derby, Д. Сидорякъ дверникъ.

УРЯДЪ БРАТСТВА Св. ПРОРОКА ИЛИИ въ SCRANTON, PA.

Демко Лешко председатель, М. М. Югасъ записникъ, Стеф. Масляръ касіэръ, Семанъ Чипакъ контрольоръ, Андр. Виляцкій секретаръ. Листы адресовати до секретара А. Виляцкого, Warren Str. No 8

УРЯДНИКИ БРАТСТВА Св. ІОАНА ХРЕСТИТЕЛЯ ВЪ TRAUGER, PA.

Ив. Фариникъ, предсѣдатель; Ал. Семаницкій, мѣстопред.; Т. Ґривна, секретарь; М. Берецкій, касіэръ; контрольоры Д. Грицко и М. Ющакъ; дверникъ Пор. Подолякъ. Мітинги вôдбувають ся кожду другу недѣлю по першôмъ въ гали церковнôй.

Братство св. Петра и Павла въ Trauger, Pa.

Иванъ Червѣнка, председатель; Мацей Єндрекъ, мѣсто-предс.; Иванъ Гардый, секретарь, Box 7, Trauger, Pa.; Аладаръ Куждейй, записникъ; Петро Єленьовскій касіэръ.

Урядъ братства св. Арх. Михаила въ Yonkers, N. Y. на рôкъ 1901:

О Вариха председатель, И. Щелецкій заступникъ, Варт Дурнякъ секретарь, Титъ Дубецъ заступникъ, Анд. Драганъ касіэръ, А. Телехъ заступникъ, С Радко контрольоръ; опѣкуны хорыхъ: Афт. Дубянскій, Иванъ Сиякъ, И. Павелчакъ, А. Сивикъ. С. Скирнанъ дверникъ, Д. Фешь заступникъ, Г. Микулякъ капитанъ.

Бр. св. О. Николая въ Troy, N. Y.

Предсѣдатель Пав. Рончковскій, заступ. пред. Анд. Ксеничъ; секретаръ С. Фрицъ, заст секр. Мик. Бискупъ, касіэръ Петро Рончковскій, заст. кас. Пет. Бабякъ, контрольоры Фил. Гира, Ст. Рончковскій, Ив. Слинь. Секретарь „Союза" Петро Рончковскій.

Урядъ братства Трехъ Свититетелѣй въ Whitney, Pa.

Ив. Сончишакъ председатель, Ив. Вознякъ заступникъ, Спир. Горощакъ касіэръ, П. Завада секретарь, Анд. Широхъ писаръ, Ос. Даюричко опѣкунъ хорыхъ, Вас. Кретъ дверникъ. Мітинги вôдбуваютъ ся кождои першои недѣлѣ по 15-ôмъ. Заложене 21-го февруаря 1900.